

MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE

u suradnji sa

GIZ – NJEMAČKIM DRUŠTVOM ZA MEĐUNARODNU SURADNJU

**VODIČ ZA REGISTRACIJU OZNAKA
IZVORNOSTI I OZNAKA ZEMLJOPISNOG
PODRIJETLA POLJOPRIVREDNIH I
PREHRAMBENIH PROIZVODA U REPUBLICI
HRVATSKOJ**

Prosinac 2012. godine

Predgovor

Europska unija je 1992. godine uredila jedinstveni sustav za registraciju poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda s oznakom izvornosti i oznakom zemljopisnog podrijetla kako bi iste zaštitila od narušavanja njihova ugleda, kvalitete i sl.. Ujedno zaštita tih proizvoda pridonosi stvaranju identiteta i prepoznatljivosti regije ili zemlje iz koje proizvod potječe. Područje oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla u Europskoj uniji bilo je tada definirano Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. O zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode. Navedena Uredba je 2006. godine zamijenjena novom Uredbom Vijeća EU 510/06 o zaštiti zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda.

Istodobno se u Republici Hrvatskoj razvija sustav registracije poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda oznakom izvornosti i oznakom zemljopisnog podrijetla. Prvo je bio u nadležnosti Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo, a 2003. godine prelazi u nadležnost Ministarstva poljoprivrede.

Tijekom procesa pridruživanja Republike Hrvatske u Europsku uniju imali smo obvezu uskladiti nacionalne propise sa relevantnim propisima Europske unije iz predmetnog područja, kako bi zadovoljili određene uvjete propisane zakonodavstvom Europske unije i na taj način stvorili preduvjete da naši proizvodi mogu također ostvariti zaštitu na razini EU. Jedan od uvjeta je da se pripremi odgovarajuća dokumentacija temeljem koje će se registrirati proizvod te da se provede postupak provjere ili registracije proizvoda na nacionalnoj razini. Zatim, nužno je osigurati adekvatnu kontrolu za poljoprivredne i prehrambene proizvode koji nose jednu od oznaka, a koja bi bila sukladna kontroli na razini Europske unije. Tijela koja provode kontrolu moraju jamčiti objektivnost i nepristranost u odnosu na sve proizvođače ili prerađivače koji su predmet njihove kontrole. Također, tijela koja provode kontrolu moraju imati na raspolaganju kvalificirano osoblje i potrebna sredstva za provođenje kontrole.

Ministarstvo poljoprivrede je donijelo Zakon o oznakama izvornosti, oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama tradicionalnog ugleda poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (NN br. 50/12) koji je između ostalog zakonodavstvo Republike Hrvatske preuzelo iz Uredbe Vijeća EU 510/06 o zaštiti zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda. Temeljem navedenog Zakona donesen je Pravilnik o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (NN br. 102/12) koji detaljno propisuje proceduru zaštite oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda oznakom izvornosti i oznakom zemljopisnog podrijetla i koji je usklađen s Uredbom Komisije EU 1898/06 o zaštiti zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda.

U konačnici registracijom naziva poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla na razini Europske unije proizvođačima u Republici Hrvatskoj bit će omogućena ista zaštita za proizvode koju imaju i proizvođači u zemljama Europske unije. Isto tako će se povećati i njihova prepoznatljivost na tržištu. Time se neizravno ostvaruje i jedan od prioritetnih ciljeva hrvatske poljoprivredne politike - podizanje razine konkurentnosti domaće proizvodnje.

Kako bi postupak registracije bio što jasniji izrađen je ovaj Vodič koji će na jednostavan i prihvatljiv način dati potrebne informacije.

O VODIČU

Vodič je namijenjen proizvođačima poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda odnosno njihovim udruženjima.

Temelji se na Vodiču Europske komisije, Glavne uprave za poljoprivredu (AGRI¹), publikaciji Europske komisije – Politika EU za poticanje kvalitete poljoprivrednih proizvoda², te Vodiču za prijavu oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla Tehničkog sveučilišta München³.

Daljnje i detaljne informacije možete naći na sljedećim internetskim adresama (stanje: siječanj 2012. godine).

EUROPSKA KOMISIJA - GLAVNA UPRAVA ZA POLJOPRIVREDU

- Zahtjevi/ Zaštićene oznake zemljopisnoga podrijetla i izvornosti
http://ec.europa.eu/agriculture/quality/database/index_en.htm
- Obavijesti
http://www.ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/communication_de.htm
- Kvaliteta
http://www.ec.europa.eu/agriculture/quality/index_de.htm

FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION OF THE UNITED NATIONS (FAO)

- Program kvalitete koji se oslanja na zemljopisno podrijetlo: proizvodi, ljudi i lokacije
<http://www.foodquality-origin.org>

NACIONALNE INFORMATIVNE STRANICE

- Ministarstvo poljoprivrede
<http://www.mps.hr>

¹ Europska komisija (2010): Guidelines on the use of Protected Designations of Origin (PDO) and Protected Geographical Indications (PGI) in the labelling of processed products.

² Europska komisija (2007): Politika EU za poticanje kvalitete poljoprivrednih proizvoda. Ured za službene publikacije EU, Luksemburg, 19 stranica.

³ Thiedig, F., Profeta, A. (2006): Vodič za registraciju oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla za prehrambene i poljoprivredne proizvode prema Uredbi (EZ) br. 510/2006. / Leitfaden zur Anmeldung von Herkunftsangaben bei Lebensmitteln und Agrarprodukten der Verordnung (EG) Nr. 510/2006. Technische Universität, München, 38 stranica.

SADRŽAJ

ZAŠTO REGISTRIRATI POLJOPRIVREDNI ILI PREHRAMBENI PROIZVOD S OZNAKOM IZVORNOSTI ILI OZNAKOM ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA?	5
KOLEKTIVNI I JAMSTVENI ŽIG	7
OSNOVNI POJMOVI	10
ŠTO SE MOŽE REGISTRIRATI?	14
ŠTO SE NE MOŽE REGISTRIRATI?	15
ZAKONSKI PROPISI	17
PODNOŠENJE ZAHTJEVA ZA REGISTRACIJU	18
POSTUPAK REGISTRACIJE U REPUBLICI HRVATSKOJ	19
DOKUMENTI KOJI SE PRILAŽU UZ ZAHTJEV ZA REGISTRACIJU	20
SPECIFIKACIJA PROIZVODA	21
a) NAZIV PROIZVODA	21
b) OPIS PROIZVODA	22
c) DEFINICIJA ZEMLJOPISNOG PODRUČJA	22
d) DOKAZ O PODRIJETLU	22
e) OPIS METODE DOBIVANJA PROIZVODA	23
f) POVEZANOST IZMEĐU PROIZVODA I ZEMLJOPISNOG PODRUČJA	23
g) PODACI O NADLEŽNOM TIJELU	24
h) SPECIFIČNA PRAVILA OZNAČAVANJA PROIZVODA	24
POSTUPAK NAKON REGISTRACIJE OZNAKE	25
POTVRĐIVANJE SUKLADNOSTI PROIZVODA SA SPECIFIKACIJOM I UPIS U UPISNIK KORISNIKA REGISTRIRANE OZNAKE	25
SLUŽBENE KONTROLE	26
NACIONALNI ZNAKOVI ZA OZNAČAVANJE REGISTRIRANIH PROIZVODA	27
PRILOG 1.	28
PRILOG 2.	30

ZAŠTO REGISTRIRATI POLJOPRIVREDNI ILI PREHRAMBENI PROIZVOD S OZNAKOM IZVORNOSTI ILI OZNAKOM ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA?

Postavlja se pitanje zašto registrirati poljoprivredni ili prehrambeni proizvod oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla? U nastavku navodimo nekoliko mogućih razloga:

- ⇒ **Gospodarski aspekt ;**
 - proizvodi koji nose jednu od registriranih oznaka pripadaju u proizvode više cjenovne kategorije
 - povećanje dohotka proizvođača koji proizvode takve proizvode
 - povećanje prepoznatljivosti takvih proizvoda i područja na kojima se proizvode
 - razvoj turizma i doprinos ruralnom razvoju udaljenih nerazvijenih područja
 - mogućnost izvoza takvih proizvoda
 - osnivanje interesnih skupina (udruga, zadruga, klastera) s ciljem zajedničkog nastupa na tržištu

- ⇒ **Pravni aspekt ;**
 - zaštita od zlouporabe i narušavanja ugleda izvornog proizvoda

- ⇒ **Potrošački aspekt ;**
 - proizvodi registrirani jednom od oznaka jamče prepoznatljivu kvalitetu
 - sve veća potražnja za autohtonim proizvodima posebne kvalitete

- ⇒ **Kulturni aspekt ;**
 - njegovanje i razvijanje regionalne tradicije i regionalnog identiteta

- ⇒ **Ekološki aspekt ;**
 - zaštita prirodnih uvjeta u regiji
 - samoodrživo gospodarenje

- ⇒ **Socijalni aspekt ;**
 - sprečavanje odljeva stanovništva iz regije
 - povećanje dohotka regionalnih proizvođača

U sljedeće dvije tablice sažeto su navedene bitne prednosti i nedostaci (tablica 1.), te izgledi i rizici, jake i slabe strane (tablica 2.) s gledišta podnositelja zahtjeva:

Tablica 1.: Prednosti i nedostaci s gledišta podnositelja zahtjeva

Prednosti	Nedostaci
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zaštita oznake od: <ul style="list-style-type: none"> - protupravnog korištenja - korištenja ugleda - imitacija - dovođenja u zabludu ▪ Registrirani naziv ne može postati generički naziv ▪ Podizanje kvalitete ▪ Poticanje promocije (izvoz) ▪ Povrat investicija u marketing ▪ Dodana vrijednost ostaje u regiji 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Utrošak vremena i novca za pripremu zahtjeva za registraciju ▪ Kontrole / troškovi kontrola ▪ Jednoličnost proizvoda ▪ Eventualno veći troškovi proizvodnje ▪ Eventualno veći rizik (npr. slab urod) ▪ Dugotrajan postupak registracije ▪ Drugi lokalni proizvođači također mogu uživati u plodovima tuđega rada

Izvor: Thiedig i Profeta, 2007. (prilagođen prikaz)

Tablica 2.: Izgledi, rizici, jake i slabe strane s gledišta podnositelja zahtjeva

Izgledi	Rizici
<ul style="list-style-type: none"> - Usuglašavanje zajedničkih normi kvalitete među proizvođačima - Osiguranje i poticanje kvalitete - Koordiniran nastup protiv imitacija i oznaka koje vode u zabludu potrošača - Zajednička strategija i marketing 	<ul style="list-style-type: none"> - Izolacija malih proizvođača i skupina - Pojedini sudionici svojim stavom mogu blokirati proces
Jake strane	Slabe strane
<ul style="list-style-type: none"> - Zajedničko zastupanje interesa - Zajednički ciljevi - Središnje kontaktno mjesto prema EU, potrošačima i trgovcima 	<ul style="list-style-type: none"> - Različiti interesi - Veliki utrošak vremena za donošenje odluka - Sukob interesa / konflikt u odnosu na jedinstven pristup

Izvor: Thiedig i Profeta, 2007. (prilagođen prikaz)

KOLEKTIVNI I JAMSTVENI ŽIG

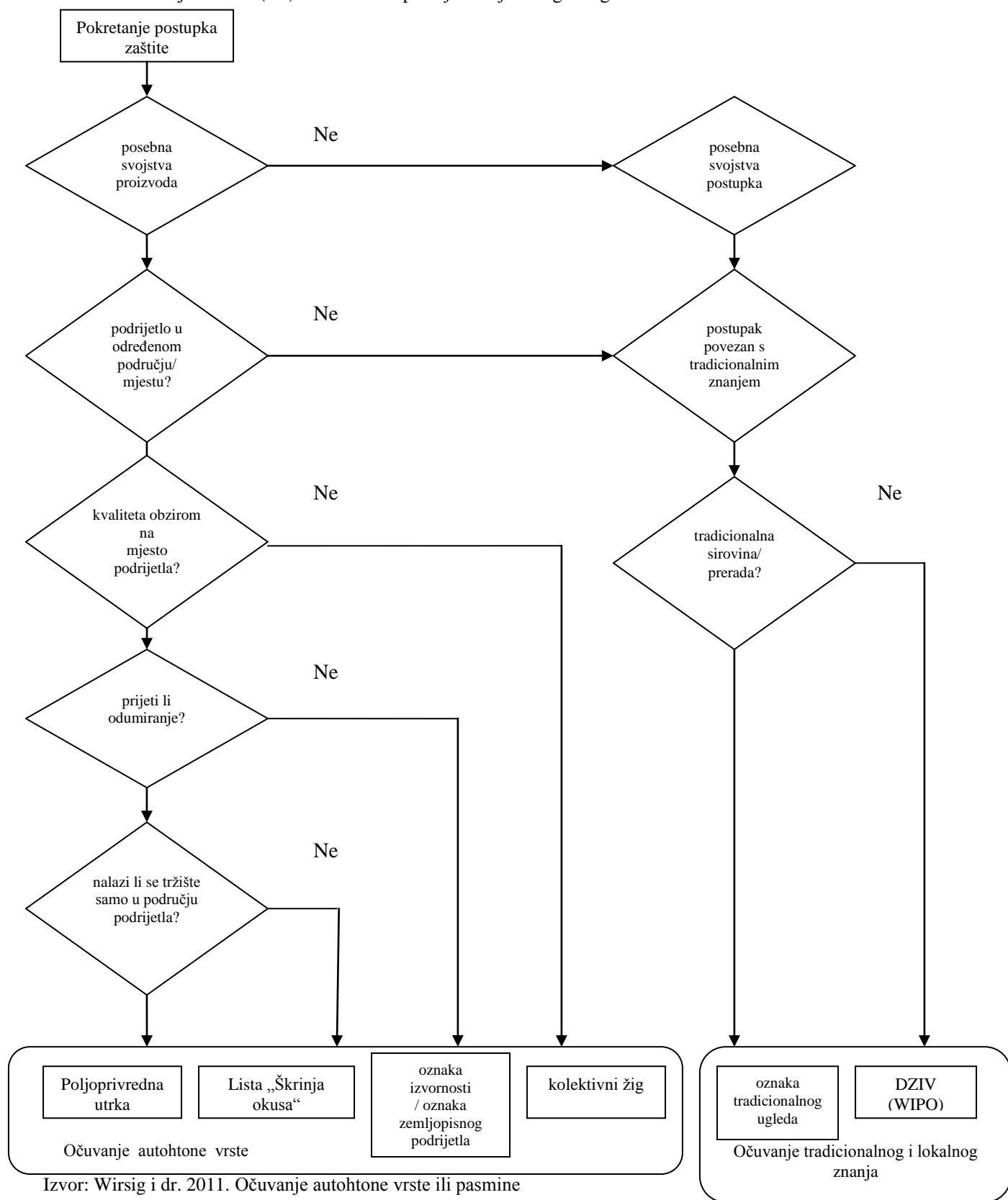
Nazivi poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda koji su povezani sa zemljopisnim podrijetlom mogu se registrirati kao kolektivni i jamstveni žigovi. Ciljanim korištenjem žiga kao marketinškog instrumenta otvara se mogućnost da nazivi poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda koji upućuju na njihovo zemljopisno podrijetlo postanu poznati kao kvalitetni regionalni proizvodi. Zaštitu u vidu kolektivnog i jamstvenog žiga trebalo bi razmotriti posebice onda, kada se dotični naziv namjerava uglavnom koristiti u zemlji. U slučaju da se naziv namjerava koristiti i u inozemstvu, a ne ispunjava definirane kriterije Uredbe (EZ) 510/2006, tada bi se trebalo odlučiti za registraciju kolektivnog žiga na teritoriju Europske unije.

Tablica 3. Razlike OI/OZP i kolektivnih/jamstvenih žigova

	OZNAKA IZVORNOSTI / OZNAKA ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA	KOLEKTIVNI I JAMSTVENI ŽIG
Karakteristike	Kolektivno pravo	Kolektivno pravo
Pravna osnova	Zakon o oznakama izvornosti, oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama tradicionalnog ugleda poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (NN br. 50/12) Uredba (EZ) br. 510/2006 Uredba (EZ) br. 479/2008 Uredba (EZ) br. 110/2008	Zakon o žigu (NN br. 173/03; 76/07; 30/09; i 49/11) Uredba (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice u kojoj su sadržane regulacije o žigovima Zajednice
Cilj	Identifikacija zemljopisnog podrijetla koje je povezano s kvalitetom, specifičnim karakteristikama ili ugledom proizvoda.	Razlikovanje proizvoda/usluga jednog poduzetnika od proizvoda/usluga drugih poduzetnika.
Veza između proizvoda i zemljopisnog podrijetla	Nužan preduvjet	Moguća
Vlasništvo	Pravo korištenja oznake u skladu sa specifikacijom	Vlasništvo
Licenciranje	Nije moguće	Moguće
Trajanje zaštite	Vremenski neograničeno	Registracija se može produljivati svakih 10 godina
Certifikacija / Kontrola	Nadležna državna tijela/ kontrolna tijela	Dobrovoljna
Generičnost	Nakon registracije, nikada ne može postati generička	Registracija ne sprječava generičnost
Provedba / Instrumenti zaštite	Kombinacija javnih (po službenoj dužnosti) i privatnih aktivnosti	Isključivo privatne aktivnosti
Mogućnost dobivanja poticaja od EU ili države za marketinške mjere	Postoji	Nije dozvoljeno

Izvor: Europska komisija 2009.

Slika 1.: Prikaz mogućnosti zaštite poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda čiji naziv upućuje na zemljopisno podrijetlo, kako bi se sačuvao tradicionalni know-how koji postoji u nekoj regiji. Iz prikaza se jasno vidi da osim definiranih kriterija Uredbe (EZ) br. 510/2006 postoje i brojne druge mogućnosti za zaštitu.

⁴ Wirsig, A, Profeta, A., Häring, A., Lenz, R., Heisrath, W. (2011): Indigenous species, traditional and local knowledge and intellectual property rights. Erg Syal, submitted.

PITANJA O KOJIMA TREBA RAZMISLITI PRIJE SAMOG POKRETANJA POSTUPKA ZA REGISTRACIJU OZNAKE

1. Proizvodi li se proizvod pod istim nazivom više od 25 godina i postoje li dokazi za to?
2. Koje su bitne karakteristike proizvoda?
3. Postoje li istovrsni ili slični proizvodi?
4. Koje su specifičnosti proizvoda po kojima je različit od sličnih proizvoda koji se prodaju na tržištu?
5. Na kojem se zemljopisnom području proizvodi ili eventualno može proizvesti proizvod?
6. Možete li dokazati dugu tradiciju proizvodnje tog proizvoda?
7. Koja su obilježja kvalitete tog proizvoda, a poznata su i potrošačima?
8. Koji su glavni ciljevi i očekivani rezultati u promicanju tog proizvoda?
9. Koji su glavni sudionici u distribuciji i prodaji na koje računate?
10. Postoje li uvjeti u drugim regijama koji omogućuju proizvodnju istog proizvoda?
11. Zna li koliki su ukupni troškovi zaštite proizvoda (izrada specifikacije, certifikacija itd.)?
12. Jesu li neke skupine proizvođača i/ili prerađivača već organizirane i aktivne na području zaštite i podizanja kvalitete u proizvodnji, preradi i marketingu? Jeste li spremni podržati inicijativu zaštite tog proizvoda? Ukoliko inicijativa i skupina ne postoji da li se može organizirati skupina za registraciju oznake?
13. Tko će izraditi specifikaciju?
14. Tko će pripremiti svu dokumentaciju neophodnu za registraciju?

Napomena:

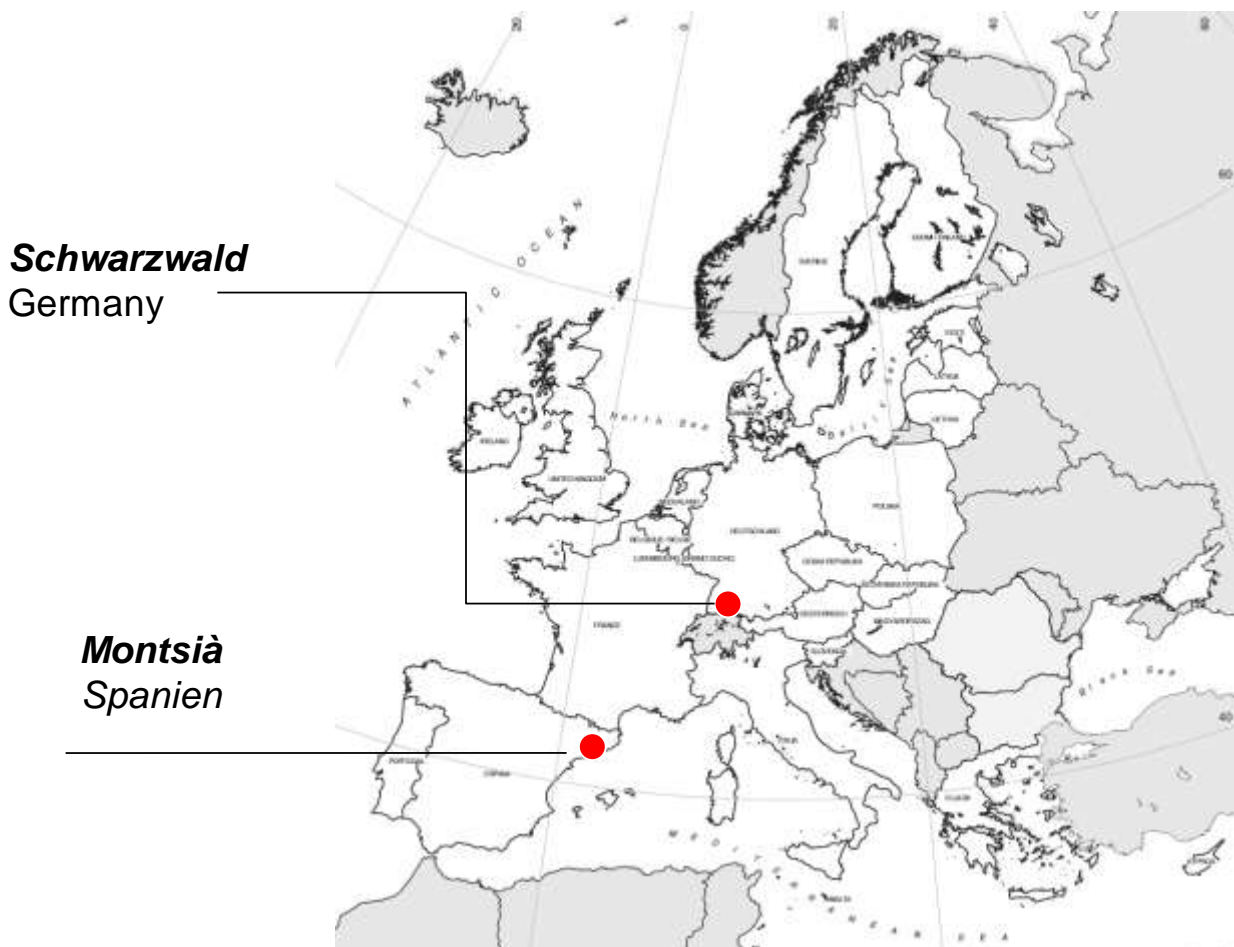
Ukoliko na neka od gore navedenih pitanja odgovorite negativno ili nemate odgovor to ne znači da ne možete pokrenuti postupak za registraciju proizvoda.

OSNOVNI POJMOVI

OZNAKA IZVORNOSTI (OI) - je naziv regije, određenog mjesta ili u iznimnim slučajevima, zemlje, koji se koristi za označavanje poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda koji potječe iz te regije, tog mjesta ili te zemlje i čije su karakteristike bitno ili isključivo nastale pod utjecajem posebnih prirodnih i ljudskih čimbenika određene zemljopisne sredine i njezina se **proizvodnja, prerada i priprema u cijelosti odvija u tom zemljopisnom području.**

OZNAKA ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA (OZP) - je naziv regije, određenog mjesta ili u iznimnim slučajevima, zemlje, koji se koristi za označavanje poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda koji potječe iz te regije, mjesta ili zemlje te koji ima specifičnu kakvoću, ugled ili drugo svojstvo koje se pripisuje tom zemljopisnom podrijetlu i čija se **proizvodnja i/ili prerada i/ili priprema odvija u tom zemljopisnom području.**

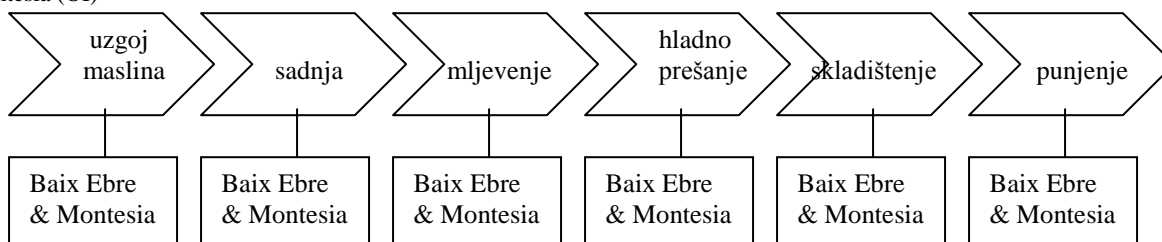
To možemo ilustrirati pomoću dva primjera (slika 2.):

Oznaka izvornosti (OI) - proizvodnja sirovina, prerada i proizvodnja gotovog proizvoda odvijaju se u određenom zemljopisnom području prema priznatom i definiranom postupku proizvodnje. Sve faze proizvodnje (priprema, prerada i proizvodnja) moraju uslijediti u tom zemljopisnom području. Primjer za oznaku izvornosti je *Oli del Baix Ebre -Montesià*, ekstra djevičansko maslinovo ulje dobiveno od autohtonih vrsta maslina iz definiranog područja u Španjolskoj. Sastav i svojstva tla, posebice manjak hranjivih tvari, te klima koja prevladava u tom području predstavljaju određeni stres za stabla maslina, uslijed čega se povećava udio polifenola u plodovima iz kojih se dobiva karakteristično maslinovo ulje bogato sekundarnim „zelenim aromama“ i srednje gorkog okusa, koji je pikantan i trpak. Područje u kojem se proizvodi i puni maslinovo ulje istovjetno je području u kojem se proizvode masline. Područje proizvodnje obuhvaća administrativne okruge Baix Ebre i Montesià, koji se nalaze u provinciji Tarragona na jugu Katalonije (Comunidad Autónoma de Cataluña), a graniči neposredno s administrativnim okruzima Baix Maestrat (provincija Castellón) i Matarraña (provincija Teruel).

Slika 3.: Primjer faza proizvodnje ekstra djevičanskog maslinovog ulja

Maslinovo ulje Baix Ebre & Montesia (OI)

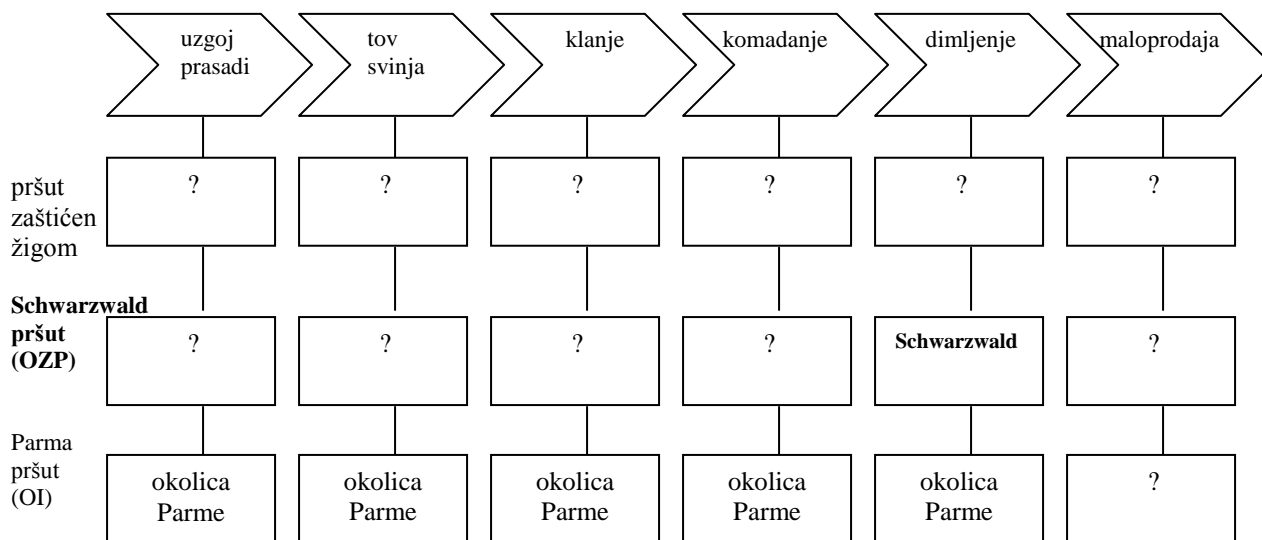

Izvor: Thiedig (2001.)

Oznaka zemljopisnog podrijetla (OZP) - ovdje mora postojati poveznica između barem jedne od proizvodnih faza (priprema, prerada, proizvodnja) i zemljopisnog područja ili se mora raditi o proizvodu koji ima poseban ugled. Primjer za oznaku zemljopisnog podrijetla je *Pršut iz Schwarzwalda* dobiven od sirovih butova bez kosti koji su obrađeni na poseban način i dimljeni. On se dva tjedna suši na rešetkama, pa se tako razvija tipična aroma suhomesnatog proizvoda, nakon čega slijedi hladno dimljenje. Ono se odvija prema tradicionalnoj recepturi, uz korištenje vrsta drva iz Schwarzwalda i uz dodatak posebnih začina. Na taj način pršut dobiva svoju tipičnu tamnu boju izvana, te intenzivnu crvenu boju u presjeku. Zemljopisno područje „Schwarzwald“ na zapadu omeđuje autoput B 3 koji se proteže od Basela do Karlsruhea, a na sjeveru ga omeđuju obronci Scharzwaldskog gorja koji se prostiru prema Pforzheimu. Na istoku ga omeđuju Calw, Nagold, Oberndorf/Sulz, Rottweil, Schwenningen, Donaueschingen i dolina Wutachtal, a na jugu ga omeđuje linija Basel-Lörrach-Schopfheim-Waldshut.

Slika 4. prikazuje faze proizvodnje pršuta iz Schwarzwalda u usporedbi sa proizvodnjom pršuta iz Parme, te pršuta zaštićenog žigom.

Slika 4.: Primjer faza proizvodnje

Izvor: Thiedig, F. (2001): Primjena Uredbe EU 2081/92 – iskustva iz Njemačke. F. u: Begemann, IBV und Landesschafzuchtverband Niedersachsen e.V. (Hrsg.): Raznolikost na tržištu. Zbornik radova simpozija od 5. - 6. studenog 2001. Tekst o genetskim resursima. Grupa 17. Centar za poljoprivrednu dokumentaciju i informacije (ZADI), Informativni centar za biološke raznolikosti (IBV), Bonn. strana 19./ Quelle: Thiedig, F. (2001): The implementation of the EU regulation 2081/92 – experiences in Germany. F. In: Begemann, IBV und Landesschafzuchtverband Niedersachsen e.V. (Hrsg.): Vielfalt auf den Markt. Tagungsband eines Symposiums vom 5. - 6. November 2001. Schriften zu Genetischen Ressourcen. Band 17. Zentralstelle für Agrardokumentation und -information (ZADI), Informationszentrum Biologische Vielfalt (IBV), Bonn. S. 19.

ŠTO SE MOŽE REGISTRIRATI?

Kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla mogu se registrirati nazivi poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda razvrstani u sljedeće kategorije:

1. POLJOPRIVREDNI PROIZVODI NAMIJENJENI ZA PREHRANU LJUDI

- 1.1 Meso i iznutrice;
- 1.2 Mesni pripravci i proizvodi od mesa;
- 1.3 Sirevi;
- 1.4 Ostali proizvodi životinjskog podrijetla (jaja, med, ostali mliječni proizvodi, ne uključujući maslac, itd.);
- 1.5 Masti (maslac, margarin, ulja, i dr.);
- 1.6 Voće i povrće, žitarice u prirodnom stanju ili prerađeni;
- 1.7 RIBE, mekušci, rakovi i njihovi proizvodi;
- 1.8 Ostali proizvodi (začini, itd.).

2. PREHRAMBENI PROIZVODI

- 2.1 Pivo;
- 2.2 Napici dobiveni od biljnih ekstrakata;
- 2.3 Kruh, pecivo, kolači, slastice i drugi pekarski proizvodi;
- 2.4 Prirodne gume i smole;
- 2.5 Senf;
- 2.6 Tjestenina;
- 2.7 Sol.

3. POLJOPRIVREDNI PROIZVODI

- 3.1 Sijeno;
- 3.2 Esencijalna ulja;
- 3.3 Pluto;
- 3.4 Cochineal boja (sirovina životinjskog podrijetla);
- 3.5 Cvijeće i ukrasno bilje;
- 3.6 Vuna;
- 3.7 Pleter;
- 3.8 Trt lan;
- 3.9 Pamuk.

ŠTO SE NE MOŽE REGISTRIRATI?

Ne mogu se registrirati:

1. Nazivi koji su postali generički
2. Nazivi koji su u sukobu s nazivom neke biljne sorte ili životinjske pasmine
3. Nazivi koji su homonimi s nazivom koji je već registriran
4. Nazivi koji bi, zbog takve registracije, ugleda, poznatosti i duljine uporabe žiga mogli dovesti potrošače u zabludu o pravom podrijetlu proizvoda
5. Prirodne, mineralne i izvorske vode, jaka alkoholna pića, vina, voćna vina i drugi proizvodi od grožđa i vina, osim vinskog octa

1. "Generički naziv" je naziv koji je iako vezan uz određeno mjesto ili područje u kojem se proizvod prvobitno proizvodio, tijekom vremena postao uobičajeni naziv za vrstu proizvoda. Zemljopisni naziv prerastao je u opću uporabu, te je postao nazivom za određenu kategoriju/vrstu proizvoda koji ne moraju više nužno potjecati iz istoimene regije. U Europskoj uniji ne postoji popis generičkih naziva za poljoprivredne ili prehrambene proizvode. To što neki naziv nije zaštićen ili nije podnesen odgovarajući zahtjev za registraciju, ne čini ga automatski generičkim nazivom. **Naziv koji je postao generički ne može se registrirati.** Ako prije podnošenja zahtjeva za registraciju postoji nejasnoća je li neki zemljopisni naziv generički ili nije, može se provesti anketiranje potrošača kako bi se utvrdilo koje mišljenje prevladava na tržištu odnosno među potrošačima. Takvo anketiranje potrošača mora biti reprezentativno, tj. anketom se mora obuhvatiti određeni broj ispitanika u određenoj regiji pri čemu posebice treba voditi računa o sljedećim čimbenicima: shvaćanje potrošača u zemljopisnom području iz kojeg potječe proizvod i na distribucijskim tržištima, situacija u drugim zemljama te važeći nacionalni propisi.

Primjer: Ne može se registrirati generički naziv koji više ne upućuje na zemljopisno podrijetlo, već je postao uobičajeni naziv za neki poljoprivredni ili prehrambeni proizvod. No generički nazivi mogu biti sastavni dio zemljopisne oznake, pa se stoga u nekim zahtjevima za registraciju traži zaštita samo za jedan dio naziva. U Francuskoj je primjerice zatražena registracija za „Camembert de Normandie“. Pri tom se u zahtjevu ne traži zaštita naziva „Camembert“, jer bi se u protivnom u Francuskoj Camembert smio proizvoditi samo u Normandiji.

2. Nazivi koji su jednaki s nazivom neke biljne sorte ili životinjske pasmine ne mogu se registrirati kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla, jer bi javnost i potrošače mogli dovesti u zabludu o stvarnom podrijetlu tih proizvoda.

Primjer: Nazivi koji su u suprotnosti s nazivima biljnih sorti ili životinjskih pasmina te su istovjetni s već registriranim nazivima ili poznatim žigovima, mogu biti prepreka za registraciju. No, postoje i utemeljene iznimke. Primjer za to je bijeli kupus iz Njemačke koji se zove „Filderspitzkraut“. Iako se ovdje radi o sorti koja je upisana u sortnu listu kao „Filderkraut“ taj naziv nije samo naziv za sortu, već je povezan i sa zemljopisnim područjem. Ta se vrsta bijelog kupusa s izduženim listovima ne proizvodi u komercijalno relevantnim količinama izvan zemljopisnog područja ni u Njemačkoj ni u inozemstvu, već se uzgaja isključivo na visoravni „Fildern“ po kojoj je dobila ime. Stoga se ne može poći od toga da će potrošači zamijeniti taj proizvod za koji je zatražena registracija s nazivom biljne sorte ili da će ih se dovesti u zabludu glede stvarnog podrijetla proizvoda tog naziva.

U Republici Hrvatskoj je primjer za to životinjska pasmina „Zagorski puran“. Ovdje se također radi o nazivu kojim se ne označava isključivo pasmina već je povezana i sa zemljopisnim područjem. Ova vrsta mesa se ne proizvodi u većim komercijalnim količinama izvan zemljopisnog područja ni u Hrvatskoj ni u inozemstvu nego se uzgaja isključivo na području Zagorja po kojem je i dobila ime. Stoga se ne može zaključiti da će potrošači zamijeniti taj proizvod za koji je zatražena registracija s nazivom životinjske pasmine ili da će se dovesti u zabludu glede stvarnog podrijetla proizvoda tog naziva.

3. Naziv koji je u cijelosti ili djelomično **homonim** s nazivom koji je već registriran u skladu sa Zakonom, registrirat će se uz odgovarajuće poštivanje lokalne i tradicionalne uporabe te stvarnog rizika od dovođenja potrošača u zabludu. Prije svega treba voditi računa o tome da se neće registrirati naziv koji je homonim i koji pogrešno upućuje potrošača da proizvod dolazi iz nekog drugog područja, čak i ako taj naziv odgovara stvarnom području, regiji ili mjestu podrijetla tih proizvoda. Kada se koristi registrirani naziv koji je homonim, mora se voditi računa da postoji razlika između homonima koji će se registrirati kasnije i naziva koji je već upisan u registar, pazeći pritom da se potrošač ne dovede u zabludu.

4. Naziv se ne može registrirati kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla ukoliko je jednak nazivu koji je registriran kao žig, a proizvod istog naziva je najmanje pet godina na tržištu te ima određenu reputaciju i prepoznatljivost jer bi time mogao javnost i potrošača dovesti u zabludu.

Primjer: Oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla ne može se registrirati, ako taj naziv zbog ugleda koji uživa istoimeni žig, njegove poznatosti ili dugog korištenja može dovesti potrošače u zabludu glede stvarnog identiteta tog proizvoda tj. ako se pokaže da bi se registracija predloženog naziva negativno odrazila na postojanje u cijelosti ili djelomično istovjetnog naziva ili žiga ili na postojanje proizvoda koji su se u trenutku registracije oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla najmanje pet godina legitimno koristili na tržištu. Primjer za to je postupak u tijeku na Europskom sudu, a u kojem se želi razjasniti je li naziv „Bavarsko pivo / Bayerisches Bier“ valjano registriran, vodeći računa o formalnim i materijalnim pretpostavkama Uredbe i do koje mjere ta oznaka zemljopisnog podrijetla eventualno može utjecati na valjanost i mogućnost korištenja postojećih međunarodnih žigova u kojima je sadržana riječ „Bavaria“ od strane društava Bavaria i Bavaria Italia. Analogno tomu također upućujemo na postupak koji je još uvijek u tijeku na Europskom sudu u svezi oznake zemljopisnog podrijetla „Budweiser Budvar“ za pivo iz Češke Republike.

ZAKONSKI PROPISI

Postupak registracije oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda u Republici Hrvatskoj provodi se sukladno sljedećim propisima:

- **Zakon o oznakama izvornosti, oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama tradicionalnog ugleda poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (NN br. 50/12)**
- **Pravilnik o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (NN br. 102/12)**

Svi zakonski i podzakonski akti su dostupni na službenim internet stranicama Ministarstva.

PODNOŠENJE ZAHTJEVA ZA REGISTRACIJU

TKO PODNOSI ZAHTJEV ?

Zahtjev za registraciju oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla za pojedini poljoprivredni ili prehrambeni proizvod može podnijeti samo **SKUPINA**.

Pod pojmom „**SKUPINA**“ podrazumijeva se bilo koje udruživanje proizvođača ili prerađivača istog poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda, bez obzira na njihov pravni oblik ili sastav (udruga, zadruga, klaster i sl.). Skupinom se može smatrati fizička ili pravna osoba. U skupini mogu sudjelovati i druge zainteresirane strane: proizvođači sirovine, proizvođači ambalaže, trgovci i sl.

KOME SE PODNOSI ZAHTJEV ZA REGISTRACIJU?

Zahtjev za registraciju oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda podnosi se **MINISTARSTVU POLJOPRIVREDE**.

Adresa:

Ministarstvo poljoprivrede
Ulica grada Vukovara 78
10000 Zagreb

Službena internet stranica Ministarstva: www.mps.hr

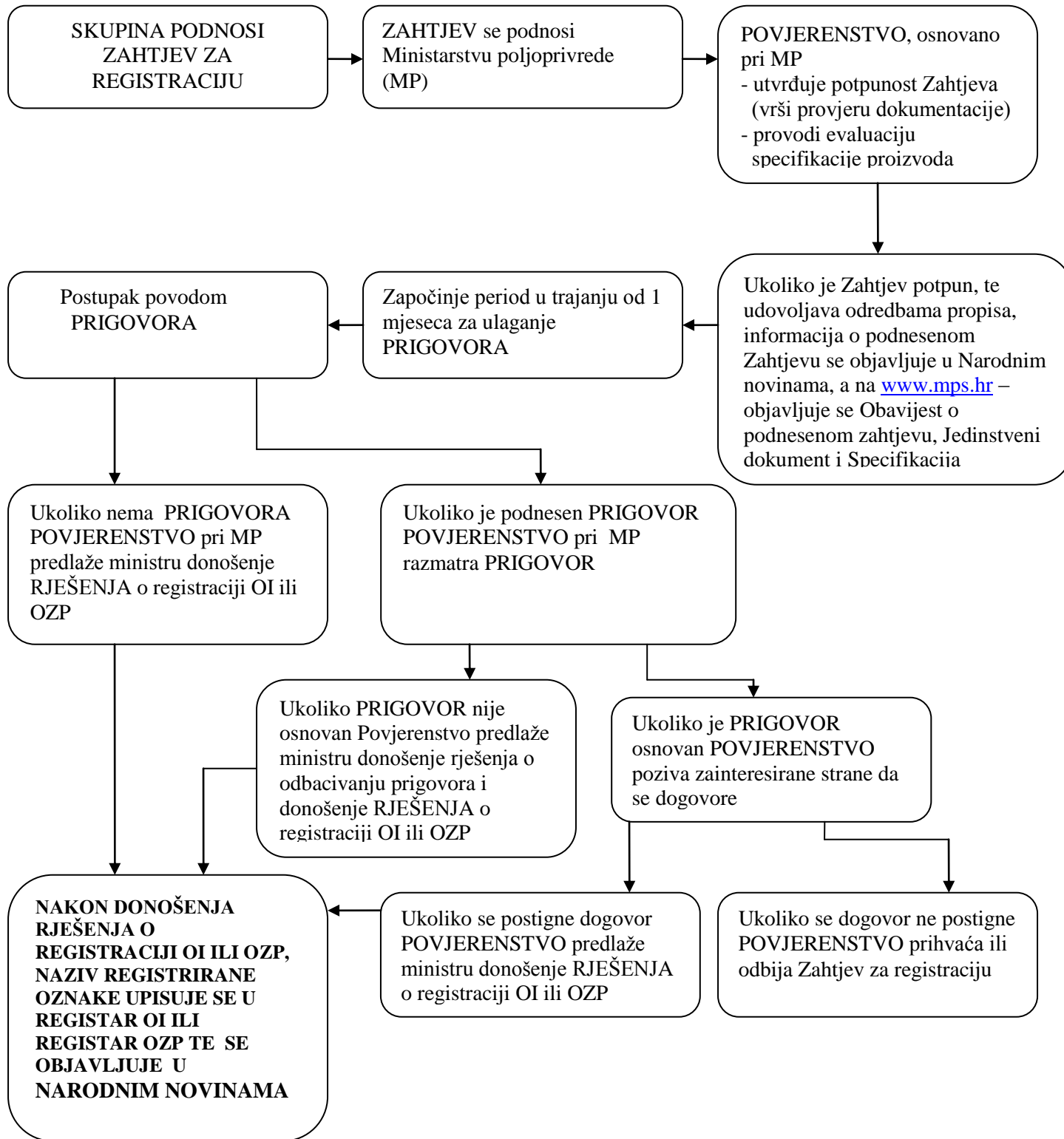
NAČIN PODNOŠENJA ZAHTJEVA

Zahtjev za registraciju dostavlja se u pisanom i elektroničkom obliku na Obrascu: Zahtjev za registraciju iz Priloga 1. ovoga Vodiča (vidi str. 28).

TROŠKOVI PODNOŠENJA ZAHTJEVA

Uz zahtjev za registraciju potrebno je priložiti upravnu pristojbu u iznosu od 70,00 kuna.

POSTUPAK REGISTRACIJE U REPUBLICI HRVATSKOJ

DOKUMENTI KOJI SE PRILAŽU UZ ZAHTJEV ZA REGISTRACIJU?

Dokumenti koji su sastavni dio zahtjeva za registraciju proizvoda: (vidi točku 5. Priloga 1- Zahtjev za registraciju)

1. SPECIFIKACIJA PROIZVODA

2. PRESLIKA DOKAZA O REGISTRACIJI SKUPINE

3. PUNOMOĆ ZA OSOBU KOJA ZASTUPA SKUPINU

4. JEDINSTVENI DOKUMENT

Izvod iz sudskog registra ili Izvod iz trgovačkog registra ili Izvod iz registra Udruga ili preslika rješenja iz Upisnika poljoprivrednog gospodarstva.

Punomoć mora biti ovjerena kod javnog bilježnika.

SPECIFIKACIJA PROIZVODA

Najvažniji dokument koji se prilaže uz zahtjev za registraciju je **SPECIFIKACIJA** proizvoda. Da bi mogao dobiti oznaku izvornosti ili oznaku zemljopisnog podrijetla, poljoprivredni ili prehrambeni proizvod mora biti u skladu sa specifikacijom proizvoda. Vrlo je važno da u izradi specifikacije budu uključeni svi sudionici proizvodnog lanca radi definiranja i postavljanja uvjeta važnih za proizvodnju poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda. Isto tako, vrlo je važno da sami proizvođači ili prerađivači definiraju i postavljaju pravila u specifikaciji. Specifikacija mora sadržavati sve potrebne informacije koje su nužne kako bi svaki novi proizvođač ili prerađivač (kada je oznaka registrirana i kada je njegova specifikacija objavljena) mogao na jednak način proizvoditi taj poljoprivredni ili prehrambeni proizvod i koristiti registriranu oznaku. Specifikacija treba sadržavati 10 – 15 stranica te se dostavlja u pisanom obliku i elektroničkom obliku. Sve navode u specifikaciji nužno je potkrijepiti dokazima, a oni se dostavljaju kao prilozi uz specifikaciju proizvoda.

Specifikacija poljoprivrednog proizvoda se sastoji od slijedećih točaka:

- a) naziv poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda;*
- b) opis poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda;*
- c) definicija zemljopisnog područja;*
- d) dokaz o podrijetlu (dokaz da poljoprivredni ili prehrambeni proizvod potječe iz određenog zemljopisnog područja);*
- e) opis metode proizvodnje poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda;*
- f) povezanost između poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda i zemljopisnog područja;*
- g) naziv i adresa nadležnog tijela;*
- h) specifična pravila označavanja proizvoda poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda.*

KRATAK OPIS TOČAKA SPECIFIKACIJE:

a) NAZIV PROIZVODA

Prije izrade same specifikacije potrebno je prethodno provjeriti, želi li se registrirati čitav naziv ili samo dio naziva, te postoje li možda inačice naziva koje bi se također trebale registrirati. Naziv proizvoda mora sadržavati ime mjesta ili regije ili kraja ili zemlje odakle potječe.

Potrebno je dokazati da se naziv proizvoda povijesno koristio ili se koristi u zemljopisnom području iz kojeg proizvod potječe (dokaz da se naziv proizvoda koristio više od 25 godina), te je li sam naziv proizvoda kod potrošača stekao određenu prepoznatljivost povezanu s ugledom i kvalitetom tog proizvoda i zemljopisnog područja iz kojeg dolazi (eventualno provesti istraživanje tržišta).

b) OPIS PROIZVODA

U ovoj točki treba opisati poljoprivredni ili prehrambeni proizvod uključujući i sirovine u smislu osnovnih i bitnih fizikalnih, kemijskih, mikrobioloških odnosno organoleptičkih karakteristika. Pritom treba koristiti jasno izražene parametre koji će se moći kontrolirati od strane certifikacijskog tijela i njih formulirati u rasponima „od... do...“, „najmanje“, „najviše“, „min.“, „maks.“, itd.

Kratak opis proizvoda treba sadržavati:

1. vanjski opis proizvoda (veličina, dimenzije, oblik, masa i dr.)
2. organoleptička svojstva (boja, miris, okus i dr.)
3. sastav (sastojci; vrijednosti iz kem. analiza: suha tvar, vrste brašna, sadržaj masti i dr., te mikrobiološke karakteristike (vrsta prisutnih bakterija, kvasaca).

c) DEFINICIJA ZEMLJOPISNOG PODRUČJA

Razgraničavanje zemljopisnog područja proizvodnje odnosno prerade smatra se točnim definiranjem zemljopisnog područja kojem su granice određene prirodno ili ljudskim djelovanjem (administrativne granice), a zaslužno je za posebna svojstva gotovog proizvoda.

Potrebno je definirati odnosno riječima opisati granice zemljopisnog područja, a ne opisivati zemljopisno područje.

Pored navođenja granica definiranog zemljopisnog područja, potrebno je priložiti i zemljopisnu kartu područja (s ucrtanim administrativnim granicama), koja se dostavlja kao Prilog specifikacije proizvoda.

Kod oznake izvornosti definira se zemljopisno područje u kojem se u cijelosti odvijaju i proizvodnja i prerada i priprema. Ako se podnosi zahtjev za registraciju oznake izvornosti, sirovine se smiju proizvoditi samo u tom definiranom zemljopisnom području.

Kod oznake zemljopisnog podrijetla definira se zemljopisno područje u kojem se odvija ili proizvodnja i/ili prerada i/ili priprema.

d) DOKAZ O PODRIJETLU

Bitno je istaknuti da se ova točka odnosi na opis sljedivosti proizvoda u definiranom zemljopisnom području, a ne na povijesnu povezanost proizvoda sa zemljopisnim područjem. Sljedivost pojedinog proizvoda prati se od proizvodnje sirovine do stavljanja konačnog proizvoda na tržište. Potrebno je dokazati sljedivost za svaku pojedinu fazu i kod svih subjekata koji su uključeni u lanac proizvodnje, prerade i stavljanja na tržište gotovog proizvoda. Sljedivost se treba dokazati odgovarajućim dokumentima (obraci za praćenje sustava sljedivosti), a koji se dostavljaju kao Prilog specifikacije proizvoda.

Kao primjer možemo navesti vođenje dokumentacije za proizvodnju maslinovog ulja (1. evidencija berbe maslina, 2. evidencija skladištenja, 3. evidencija prerade maslina u ulje, 4. evidencija dorade i skladištenja ulja, 5. evidencija punjenja ulja, 6. evidencija isporuke ulja). Mogu se priložiti shematski prikaz svih koraka proizvodnog procesa zatim slike, dijagrami, tablice i sl.

e) OPIS METODE PROIZVODNJE PROIZVODA

U ovoj točki je potrebno opisati postupak proizvodnje poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda za svaku fazu proizvodnje. Trebalo bi navesti sljedeće:

- proizvodnja polaznih sirovina,
- faze proizvodnje,
- način pripreme, prerada,
- konzerviranje, skladištenje,
- rezanje, punjenje, pakiranje, itd.

Kod oznake izvornosti treba jasno navesti sve uvjete za proizvodnju, uključivši i sirovinu, te preradu, pripremu i plasman poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda.

Kod oznake zemljopisnog podrijetla potrebno je također navesti sve uvjete za proizvodnju, preradu, pripremu i plasman poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda, a posebno one korake koji govore o tradicionalnim know-how metodama odnosno ugledu proizvoda. Postupak proizvodnje mora biti autentičan sukladno lokalnim metodama proizvodnje.

Osim toga mogu se navesti i posebni zahtjevi vezani za pakiranje proizvoda, ako skupina koja podnosi zahtjev odredi da se pakiranje mora provoditi na određenom zemljopisnom području zbog specifičnosti proizvoda kako bi se osigurala kakvoća, sljedivost ili kontrola, a svako takvo ograničenje mora biti obrazloženo.

f) POVEZANOST IZMEĐU PROIZVODA I ZEMLJOPISNOG PODRUČJA

Ovdje je potrebno priložiti dokumentaciju koja dokazuje neposrednu povezanost poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda s definiranim zemljopisnim područjem iz točke *c) Definicija zemljopisnog područja*. U ovoj točki se mora dati objašnjenje posebnih svojstava poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda s definiranim zemljopisnim područjem, te koliki je utjecaj zemljopisnog područja na svojstva gotovog proizvoda.

Ova točka treba sadržavati tri podtočke:

1) Posebnosti zemljopisnog područja

Potrebno je navesti posebnosti zemljopisnog područja koje su ključne za povezanost i kvalitetu proizvoda (prirodna obilježja; utjecaj klime, vjetra, oborina, konfiguraciju tla).

Vrlo je bitan i utjecaj ljudskih čimbenika na proizvodnju, primjerice izbor područja na kojem će uzgajati biljku (područja zaštićena od vjetra), prilagodba metoda proizvodnje uvjetima zemljopisnog područja (npr. izgradnja mlinova na rijeci, čišćenje kamenitog tla i sl.) kao i razvoj tradicionalnih načina proizvodnje. Važno je objasniti na koji su način proizvođači iskoristili specifične odlike toga kraja u razvoju njihovog proizvoda.

U ovoj točki je potrebno navesti povijesne dokaze iz dokumenata u kojima je opisana povijest zemljopisnog područja odakle potječe proizvod (tko je proizvodio, kada i kako). Potrebno je priložiti dokumentaciju koja dokazuje da taj poljoprivredni ili prehrambeni proizvod potječe iz tog definiranog zemljopisnog područja (kao izvor mogu poslužiti razne arhive sveučilišta, knjižnice crkava, sudske odluke, povijesni rječnici, kuharice, enciklopedije, dijela pisaca i pjesnika, opisi mjesta, stari računi, otpremnice i sl.).

U tekstu specifikacije treba navesti povijesne dokaze: naziv autora, naziv djela, broj stranice koja se citira i godina izdanja). Svi ti dokazi se dostavljaju kao prilozi specifikaciji.

2) Pojediniosti o kakvoći proizvoda

Ovdje se navodi po čemu se taj proizvod razlikuje od istog ili sličnog proizvoda sa nekog drugog zemljopisnog područja.

Kao dokaz o posebnosti samog proizvoda se prilažu:

- dokazi iz stručnih časopisa i znanstvenih radova (u kojima se navodi kvaliteta i reputacija samog proizvoda),
- uzimanje uzoraka i provođenje analiza iz laboratorija,
- navođenje fizikalno – kemijskih svojstava te organoleptičke karakteristike,
- dokazi da ima reputaciju odnosno tradicionalan ugled (medalje, plakete, priznanja, kuharice, jelovnici iz starih vremena).

U ovoj točki je potrebno navesti povijesne dokaze iz dokumenata u kojima je opisan sam proizvod odnosno u kojima je bio naveden naziv proizvoda. Potrebno je priložiti dokumentaciju koja dokazuje da se taj naziv proizvoda navodio u povijesnim dokumentima (kao izvor ponovno mogu poslužiti razne arhive sveučilišta, arhive biblioteka, knjižnice crkava, sudske odluke, povijesni rječnici, kuharice, enciklopedije, izvodi iz kataloga, članci iz novina, dijela pisaca i pjesnika, opisi mjesta, stari računi, otpremnice i sl.).

3) Uzročno posljedična povezanost između zemljopisnog područja i proizvoda

U ovom dijelu je potrebno navesti po čemu je proizvod poznat kao i njegova povezanost sa zemljopisnim područjem.

Kod oznake izvornosti potrebno je dokazati povezanost posebnih svojstava i kvalitete proizvoda sa prirodnim obilježjima određenog zemljopisnog područja (klimom, tlom, vjetrom, oborinama), te ljudskim čimbenicima (know-how metode) određenog zemljopisnog područja.

Kod oznake zemljopisnog podrijetla potrebno je dokazati da se radi o tradicionalnom ugledu proizvoda i njegovoj povezanosti sa zemljopisnim područjem.

g) NAZIV I ADRESA NADLEŽNOG TIJELA

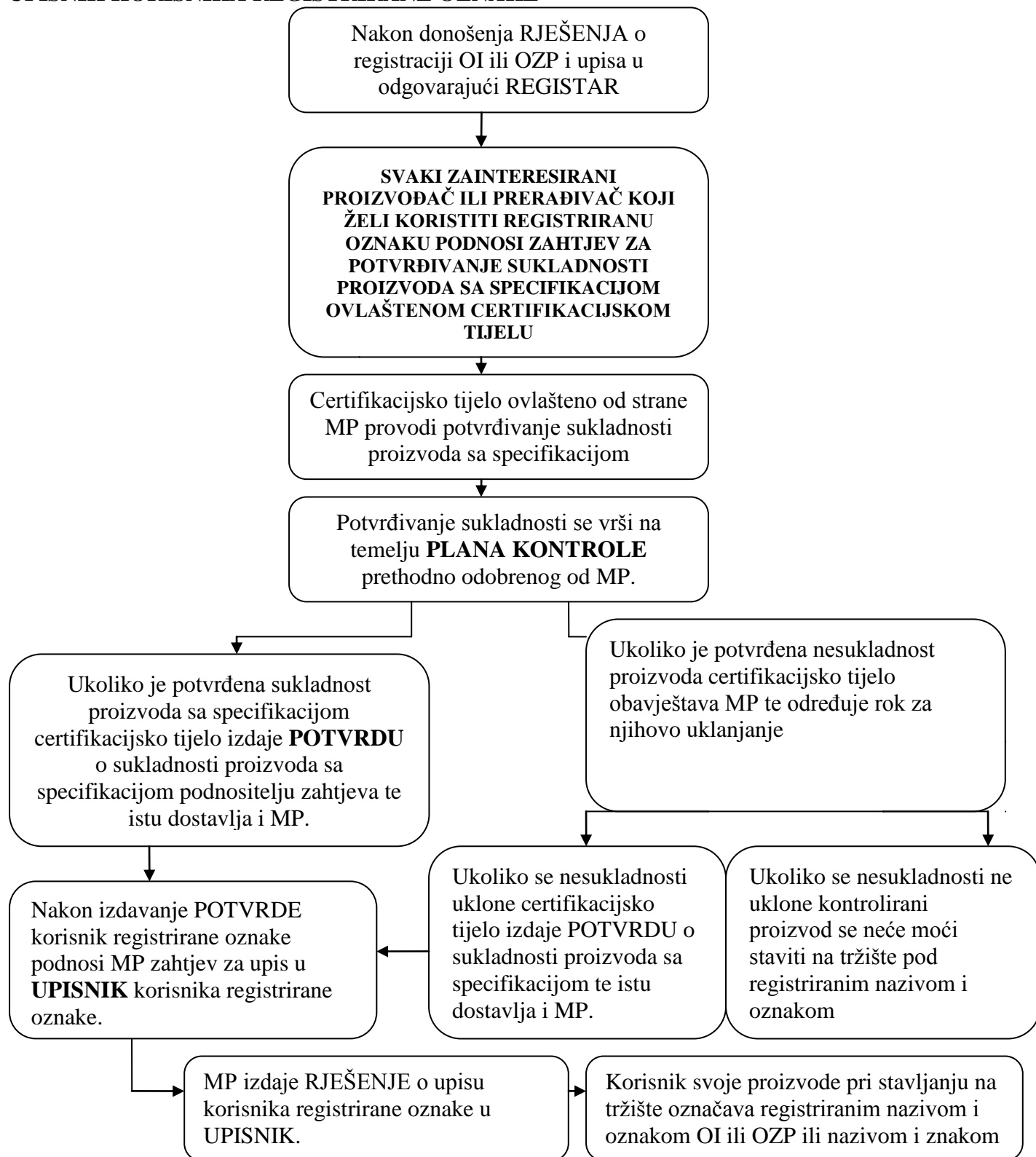
Prilikom podnošenja zahtjeva za registraciju potrebno je navesti samo osnovne podatke o nadležnom tijelu koje provodi postupak registracije oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla.

h) SPECIFIČNA PRAVILA OZNAČAVANJA PROIZVODA

U ovoj točki se navode pojedinosti vezane uz označavanje poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda.

Može se navesti poseban znak (logo) koji će se koristiti za označavanje proizvoda ukoliko to skupina želi. Ako skupina navede da znak (logo) mora obavezno biti, onda to vrijedi za sve proizvođače, bez obzira jesu li ili nisu članovi skupine (svi moraju staviti znak).

**POSTUPAK NAKON REGISTRACIJE OZNAKE
POTVRĐIVANJE SUKLADNOSTI PROIZVODA SA SPECIFIKACIJOM I UPIS U
UPISNIK KORISNIKA REGISTRIRANE OZNAKE**

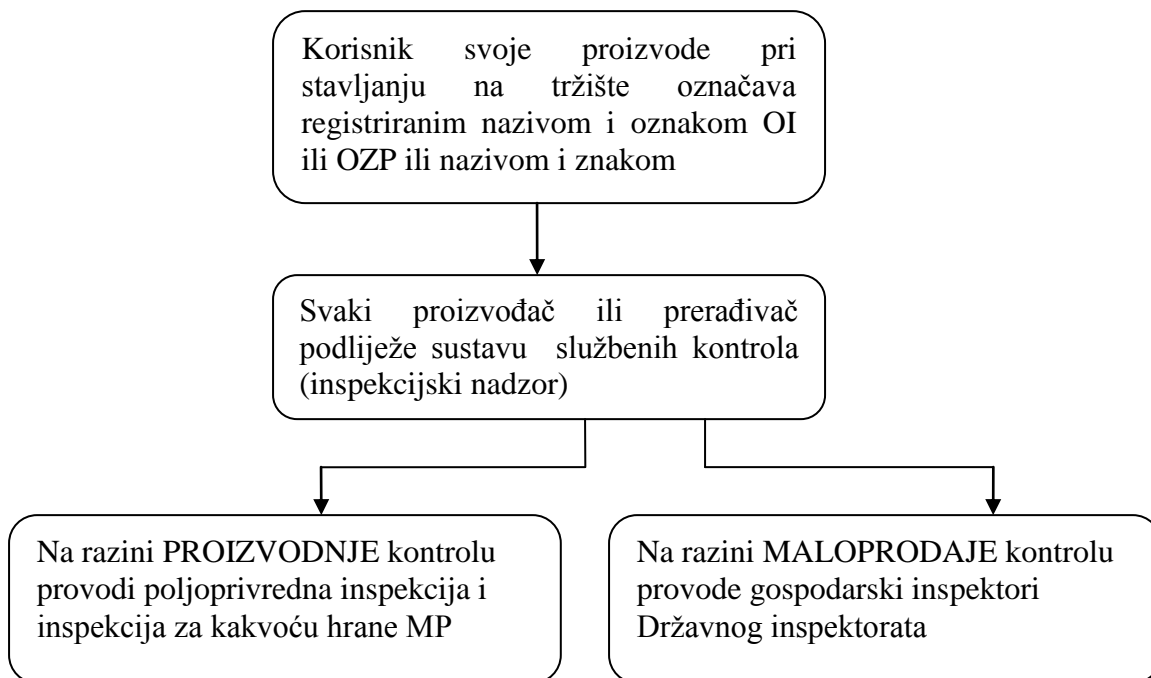
ZA UPIS U UPISNIK KORISNIKA REGISTRIRANE OZNAKE POTREBNO JE PRILOŽITI SLIJEDEĆE DOKUMENTE:

- a. **ZAHTJEV ZA UPIS U UPISNIK KORISNIKA REGISTRIRANIH OZNAKA**
- b. **PRESLIKA POTVRDE O SUKLADNOSTI PROIZVODA SA SPECIFIKACIJOM;**

Zahtjev se nalazi u Prilogu 2. Vodiča na str. 30

Potvrdu izdaje ovlašteno certifikacijsko tijelo

SLUŽBENE KONTROLE

NACIONALNI ZNAKOVI ZA OZNAČAVANJE REGISTRIRANIH PROIZVODA

OZNAKA IZVORNOSTI

OZNAKA ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA

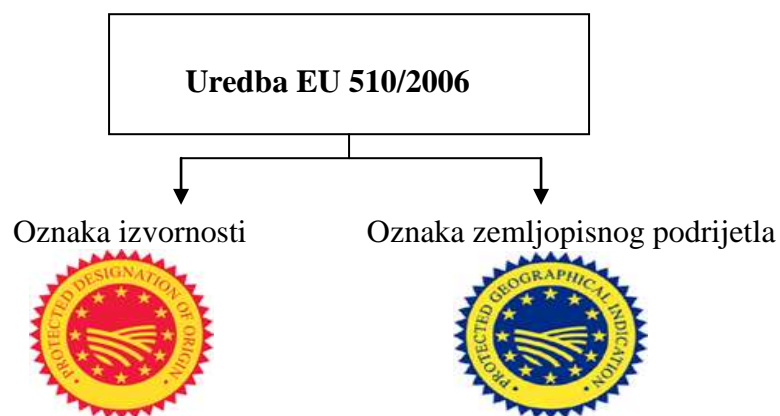
POSTUPAK REGISTRACIJE OZNAKE U EUROPSKOJ UNIJI

Nakon što je naziv poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda registriran kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla na nacionalnoj razini za isti se može pokrenuti postupak registracije na razini Europske unije.

Postupak registracije i zaštite na razini Europske unije se provodi putem Ministarstva poljoprivrede sukladno važećim propisima Europske unije (Uredba Vijeća EU 510/06 o zaštiti zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda i Uredbe Komisije EU 1898/06 koja utvrđuje detaljna pravila za provedbu Uredbe EU 510/06).

Ako podneseni zahtjev udovoljava svim odredbama navedenih europskih propisa naziv će biti zaštićen na razini Europske unije.

Izgled znakova koji se mogu koristiti za označavanje proizvoda registriranih na razini Europske unije:

UKOLIKO ZAHTJEV ZA REGISTRACIJU NA RAZINI EUROPSKE UNIJE BUDE ODBAČEN, NACIONALNA ZAŠTITA TAKOĐER MORA BITI PONIŠTENA.

PRILOG 1.

MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE

ZAHTJEV ZA REGISTRACIJU OZNAKE

Popunjava podnositelj zahtjeva

1. NAZIV POLJOPRIVREDNOG ILI PREHRAMBENOG PROIZVODA (za koji se traži registracija oznake):

Upisati naziv proizvoda koji se želi registrirati

2. OZNAKA KOJA SE NAMJERAVA REGISTRIRATI (označiti oznaku koja se želi registrirati - staviti križić):

Staviti x u kvadrat za onu oznaku koja se želi registrirati

oznaka izvornosti

oznaka zemljopisnog podrijetla

3. ZEMLJA ČLANICA EUROPSKE UNIJE: DA **NE**
(označiti i navesti naziv zemlje)

4. PODACI O SKUPINI - PODNOSITELJU ZAHTJEVA:

Naziv skupine	
Pravni status skupine	
Adresa skupine	
Broj telefona, faks, e-mail	
Ime i prezime, adresa i broj telefona odgovorne osobe skupine koja podnosi zahtjev	
Ime i prezime, adresa i broj telefona opunomoćene osobe koja zastupa skupinu koja podnosi zahtjev	

Upisati naziv skupine

Upisati da li je zadruga, udruga, klaster i slično.

Upisati podatke osobe koja podnosi zahtjev

Upisati podatke osobe ako je opunomoćena za zastupanje skupine

5. PRILOZI UZ ZAHTJEV

Preslika dokaza o registraciji skupine
(potrebno je dostaviti jedan od navedenih dokumenata: Izvod iz sudskog registra ili Izvod iz trgovačkog registra ili Izvod iz registra Udruga ili preslika Rješenja iz Upisnika poljoprivrednog gospodarstva)

Punomoć (dostaviti samo ako skupinu zastupa ovlaštenu zastupnik ili opunomoćenik, ovjerenu od javnog bilježnika)

Specifikacija proizvoda

Jedinstveni dokument

Datum podnošenja Zahtjeva:

Potpis podnosioca Zahtjeva:

PRILOG 2.

MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE

ZAHTJEV ZA UPIS U UPISNIK KORISNIKA REGISTRIRANIH OZNAKA

Popunjava podnositelj zahtjeva

1. PODACI O KORISNIKU OZNAKE:

Ime i prezime/naziv	
Pravni status	
Adresa podnosioca zahtjeva	
Broj telefona, faks, e-mail	
Ime i prezime odgovorne osobe za pravne osobe	

2. REGISTRIRANA OZNAKA I NAZIV POLJOPRIVREDNOG ILI PREHRAMBENOG PROIZVODA:

oznaka izvornosti

oznaka zemljopisnog podrijetla

3. CERTIFIKACIJSKO TIJELO:

Naziv i adresa certifikacijskog tijela	
Broj telefona, faks, e-mail adresa certifikacijskog tijela	

4. PRILOZI:

- Preslika Potvrde o sukladnosti proizvoda sa specifikacijom

Datum podnošenja Zahtjeva:

Potpis podnosioca Zahtjeva: